

Opinió

SALVADOR CARDÚS
SOCIÒLEG

La publicació al BOE dels continguts curriculars i les competències de l'assignatura de religió catòlica de tots els cursos de l'educació primària i secundària obligatòria, a proposta de la Conferència Episcopal Espanyola, mereix tres comentaris d'urgència. El primer, de caràcter polític. Tot i que el ministre Wert ja ha esgotat tota la nostra capacitat de sorpresa amb el

seu autoritarisme improvisat, cal dir que en aquesta ocasió es tracta d'un currículum redactat per la Conferència Episcopal i que, per tant, els continguts no són del ministre. En aquest pla polític, el que cal analitzar és quins són els fonaments normatius d'aquesta introducció en el sistema educatiu i la conversió d'aquesta assignatura en voluntària però avaluable. És a dir, caldria saber quines contrapartides polítiques han obtingut cadascuna de les parts, govern i Església catòlica, i quins interessos econòmics i electorals han satisfet.

El segon és educatiu. Queda clar que no es tracta d'una assignatura de formació religiosa, de "cultura

religiosa", sinó de doctrina catòlica. De catecisme. I aquesta és la qüestió: ¿s'ha d'escolaritzar, l'adoctrinament? Sobretot sabent que l'entrada de l'adoctrinament a l'escola pública crearà necessàriament una nova font de debat i conflicte. Perquè, ¿caldrà garantir qualsevol altra doctrina religiosa que demanin els pares i donar-hi entrada? ¿No més hi tenen dret les que tenen "concordat", si els bisbes apel·len als drets humans? Qui en regularà el currículum? I qui posarà els límits del que són les Esglésies tradicionals per distingir-les d'agrupacions confessionals poc o molt esotèriques? Per entendre'ns:

hi haurà classes de l'Església de la Cienciologia?

Finalment, es podrien escriure moltes pàgines de consideracions estrictament religioses sobre el currículum catòlic proposat pels bisbes. Ells diuen que l'assignatura "ajudarà a eixamplar els espais de racionalitat", i no pas de la fe. Però, llegit amb calma, ¿com cal agafar-se allò que de Déu "se'ns imposa la seva existència com a evident", o que cal aprendre a "identificar la necessitat d'un Salvador per ser feliç"? Davant d'aquest currículum, si jo volgués una educació catòlica per als meus fills, evitaria que agafessin aquesta assignatura. ■

Adoctrinar no és educar